

Aanwezig Faysal El Morabet, voorzitter
Abdrahman Labsir, schepen
Farid Bennasser, Zineb El Boussaadani, Catherine François, Marc Hendrickx,
Ingrid Kluppels, Charles Leclef, Elisabet Okmen, Arthur Orlans, Hamid Riffi,
Dirk Tuypens, Mats Walschaers, Maxine Willemsen, commissieleden

Externen:

Ambtenaren: Gert Eraerts, Eleen Naessens, Leentje Winkelmans, Lien
Beelen, Werner Van Herle

Verontschuldigd Gabriella De Francesco, schepen
Kristof Calvo, Stefaan Deleus, Rina Rabau, Johan Van Overtveldt,
commissieleden

Datum 14 mei 2019 – van 20.00u tot 21u45 uur

1. Goedkeuring verslag commissie Jeugd, Sport en Preventie van 19 maart 2019.

Goedgekeurd.

2. Voortgang in het traject 'actieplan dubbele diagnose' in het kader van drugsproblematiek. (toelichting door Werner Van Herle, Preventie & Veiligheid)(cfr. gemeenteraad 29/4/2019 - engagement bij agendapunt 38-6)

Het actieplan dubbeldiagnose wordt aan de hand van een powerpoint presentatie toegelicht door Gert Eraerts en Werner Van Herle. Naar aanleiding daarvan worden vanuit de commissie volgende opmerkingen gemaakt:

- Dhr. Bennasser merkt op dat de wachtlijsten voor geestelijke gezondheidszorg rood kleuren. Er is tot meer dan een jaar wachttijd voor mensen geholpen worden. Dit aspect zou onvoldoende aan bod komen in het actieplan. Er is een acuut te kort aan plaatsen en ook daar zou werk van gemaakt moeten worden.
 - o Het plan probeert daar net wel op in te spelen. Hoewel het gaat om een Vlaamse bevoegdheid, zijn er verschillende elementen in opgenomen die de nodige zorg sneller bij de zorgbehoefte mensen brengt.
- Verder vermeldt dhr. Bennasser dat er zwarte lijsten bestaan, o.a. binnen Emmaüs, waarop mensen staan die men binnen de organisatie niet helpt en doorstuurt naar andere steden. Hoe wordt hiermee omgegaan?
 - o Schepen Labsir antwoordt dat het actieplan voorziet in een multidisciplinaire aanpak en overleg tussen betrokken actoren om een gepaste oplossing te vinden voor de personen in kwestie. Ook om bestaand shopgedrag van cliënten tegen te gaan.
- Dhr. Hendrickx veronderstelt dat de gepresenteerde cijfers een onderschatting zijn van de reële problematiek. Hij stelt dat het actieplan een druppel op een hete plaat is en dat veel mensen op de wachtlijsten blijven staan. De multidisciplinaire aanpak en informatie-uitwisseling zal een uitdaging zijn, o.a. op juridisch vlak.
- Dhr. Riffi haalt het probleem van de vrijwilligheid aan en wat er mogelijk is als de omgeving problemen opmerkt die de betrokken persoon niet ziet of niet wil zien.
 - o Schepen Labsir erkent de moeilijkheid en stelt dat er meteen gehandeld moet worden van zodra er een opening is om op te treden. Verder is er vandaag

- minder taboe en wordt o.a. binnen vadergroepen openlijker over psychische problematieken of over verslavingen gesproken.
- Dhr. Bennasser geeft aan dat het actieplan te breed is en dat er beter op 1 probleem gefocused wordt zodat in de diepte gewerkt kan worden.
 - o De commissie is het daar niet mee eens. Het gaat om een dubbeldiagnose problematiek dus het inzetten op geestelijke gezondheid zonder in te zetten op drugproblematiek gaat niet. Het actieplan staat voor een holistische én kwalitatieve aanpak.
 - Mevr. Boussaadani verwijst naar een bijkomende problematiek van jonge gasten die op straat worden aangesproken om drugs te kopen. Hoe moeten we daarmee omgaan?
 - o In het actieplan staan linken naar drugpreventie en programma's die jongeren ondersteunen om nee te zeggen tegen drugs. Anderzijds zal de lokale politie een nieuw team samenstellen dat specifiek gericht wordt naar de aanpak van straatdealers. Tot slot zal de bestaande werking van het gewapend bestuur versterkt worden.
 - Dhr. Leclef benoemt het feit dat het actieplan vertrekt vanuit een reactie op een incident. Hij erkent het belang van het inwerken op oorzaken van problemen en acties die zich richten naar jongeren en kinderen. Het aspect preventie zou een hogere plaats moeten krijgen in het actieplan.
 - Dhr. Tuypens stelt dat er al veel organisaties bestaan die aan de gestelde problematiek trachten te verhelpen maar dat zij al vele jaren veel te weinig middelen krijgen en dus met een capaciteitsgebrek kampen. Dit actieplan doet iets, maar we weten op voorhand dat het te weinig is en dat we te kort zullen komen om alle noden op te lossen. Hij legt de link naar het GO-team, dat de ruimte krijgt om in de diepte te werken doordat de medewerkers een maximale caseload hebben. Dit zou eigenlijk overal in de hulpverlening als principe moeten worden toegepast. Dus een pleidooi om centen te bundelen en gefocused in te zetten.
 - o Niet iedereen volgt deze stelling. Een GO-team werking bijvoorbeeld is niet in alle situaties noodzakelijk. Het moet een specificiteit blijven en daarvoor moeten we aparte capaciteit behouden.
 - Dhr. Riffi vraagt naar een stand van zaken van het gewapend bestuur.
 - o De afdeling preventie en veiligheid organiseert een periodiek Overleg Bestuurlijk Handhaven waar preventie en veiligheid, lokale politie, brandweer, milieu, economie en ruimtelijke ordening samen casussen, veelal van probleempanen of -situaties, bespreken met het oog op een meest efficiënte bestuurlijke aanpak.

3. Prikkelvrije zones op events. (toelichting door Werner Van Herle, Preventie & Veiligheid). (Agendapunt ingediend door raadslid M. Willemsen)

Eleen Naessens en Leentje Winkelmans lichten dit agendapunt toe aan de hand van een powerpoint.

Het concept Prikkelvrije zones op events of safe spaces bestaan op dit moment nog niet. In essentie zijn het stille zones waar mensen die er om welke reden dan ook nood aan hebben tot rust kunnen komen. Een concrete 'inrijpoort' op dit moment is alcoholmisbruik. Er is draagvlak en een sense of urgency om bewuster om te gaan met het verstrekken van alcohol op evenementen en festivals.

Een eerste actie is 'de waterbar' omdat dit een fysieke plaats is waar mensen naartoe komen en rust kunnen vinden. Dit op een spontane, natuurlijke manier. Er is draagvlak voor dit project en het is een goed startpunt om de discussie met organisatoren aan te gaan. De bedoeling is om vanuit deze actie op termijn te groeien naar een safe zone op evenementen. Voor het project rond de waterbar is een subsidie aanvraag ingediend bij de Koning Bouwdewijn Stichting.

Het idee is zeker te realiseren op evenementen, maar zal wat moeilijker liggen in fuifzalen. Hoewel er mogelijkheden moeten kunnen zijn aan De Loods op het Douaneplein.

De safe spaces waar we uiteindelijk naartoe willen groeien moeten meer zijn dan enkel plaatsen waar water verkrijgbaar is om alcohol misbruik tegen te gaan. Het moet ook mogelijk zijn om voor eventuele slachtoffers van grensoverschrijdend (seksueel) gedrag een plaats te geven om hulp te vinden en een eerste opvang. Tegelijk moeten we ernaar streven dat omstaanders ook ingrijpen bij grensoverschrijdend gedrag door in te zetten op een mentaliteit dat jongeren (en anderen) daadwerkelijk ingrijpen als omstaander. Ondere ander via het KIVA project, initieel opgestart tegen pesten, wil de stad Mechelen inzetten op dergelijke mentaliteitswijziging. Dit start al vanaf de lagere school en legt een focus op neen zeggen tegen pesten en ingrijpen als kinderen andere kinderen zien pesten.

De commissie vindt het een goed idee (waterbar en prikkelvrije zones) en stelt dat de realisatie van de actie er sowieso moet komen (ongeacht subsidie of niet) en drukt uitdrukkelijk haar steun uit voor dit initiatief.

Verslaggever: Werner Van Herle